

Toate se sting

Citadinul

Toate se sting, se macerează, amestecate iau forme noi,
Vântul cără nisip, îl aşază peste oraşe, croieşte
Estuare şi dune. Straturi moarte, straturi vii,
Femelele nasc pui, turme; masculii
Se însângerează unii pe alţii. Din sămânţa mirositoare
Se înalţă vietăţi, împânzesc câmpul,
Oceanul şi cerul. Carne şi pene, oase şi ochi,
Care devorează lumina, care pipăie prada,
O lume organică plutind pe apă, lipindu-se de pământ,
Înfigându-şi gheara în stâncă. Clipa arde,
Îşi lasă cenuşa ei orbitoare, se primeneşte,
Din putreziciune creşte lotusul uriaş, forţa lui
Se simte o mie de leghe. Cu coapsele ei
Lupoaica întâmpină dimineaţa, lingând puiul,
Pământul scoate aburi, gâlgâie de ape freatice,
De rădăcini, de metale. Inima bate abia auzită,
Împinge sângele, ţine moartea la depărtare,
Apoi se opreşte; cade în gol, în abisul
Negru şi rece.